

27

ИТИУТ ЗА
ЕРАТУРА

Две брези, две бели брези,
от нашето детство два спомени мили.
И тъмни приведени вече върби -
и няколко въбрен обрасли могили.

Далече на кораб се виждат крилата
приспивани слакаш от тъмни води.
Кораба отива, стреми се далече
нестират и губи се вече от взор
на мачтата спира не вижда се вече
разден над вълните в далечни простор.

Загъхват песните и так очелява
безкрайната бездна, бездънната шир.
Вълната несъщно донася напева
и так се изгуби в безкрая гордир.

Морето е тихо, кораба не спира,
отива в незнайни и чужди страни
Всички ли, или в нощ си савони простира
отива.....

Морето е бурно, вълни бесилят
и удрят кораба на брод.
И с злоба и плъсък те злобно се смеят,
на скитника смели и горд.

Бесилят настъпва
и така се изгуби във водите.

Морето е злоба кораба синьо се сипе
Бесилят ве изпита и чудеса се
то също ли из погуби съзнателни
води.

Морето е бурни вълни бесилят
и удрят кораба на брод
И с злоба и плъсък те злобно се
изгуби във водите.